

Канд. екон. наук Олійник Т. І., Довженко С.О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ЕКОНОМІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ПІДВИЩЕННЯ ПРИБУТКОВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА**

Успішна підприємницька ініціатива ґрунтується на розробці методів підвищення прибутковості підприємства, яке в довгостроковій перспективі гарантує йому фінансову стабільність в сучасному ринковому середовищі та підвищення його конкурентоспроможності за рахунок удосконалення ключових показників діяльності. Прибутковість впливає на конкурентоспроможність, інвестиційну привабливість, фінансовий стан та ділову активність підприємства, що визначає його рівень розвитку [2; 3]. Тому на сьогодні підвищення прибутковості стає особливо актуальною проблемою для підприємств в умовах сучасної економічної нестабільності в країні.

В сучасних умовах підприємницької діяльності більшість суб'єктів господарювання стикається з проблемами, пов'язаними із забезпеченням належного рівня конкурентоспроможності та прибутковості. Прибутковість підприємства є основним показником його розвитку, оскільки відсутність стратегічного управління цим аспектом може призвести до втрати ліквідності та банкрутства. Прибуток і рентабельність представляють собою два ключові показники прибутковості, що відіграють важливу роль у системі економічних показників [4; 5]. Покращення прибутковості діяльності сприятиме стабілізаційному ефекту розвитку підприємства та сприяє загальноекономічному розвитку країни. Виняткова важливість прибутку для як самого підприємства, так і для держави, породжує постійний і значний інтерес як з боку вчених, так і практиків. Теоретичні та методичні основи управління прибутком підприємств досліджені у роботах сучасних вітчизняних економістів і минулого зарубіжного досвіду.

У Законі України «Про підприємства в Україні» визначено, що прибуток є основним узагальнюючим показником економічних результатів господарської діяльності підприємств. Згідно з цим законодавством, підприємства ведуть виробничу, торговельну, науково-дослідницьку та підприємницьку діяльність з метою досягнення прибутку [1].

У сучасних умовах економічного розвитку важливість прибутку в підприємницькій діяльності постійно зростає. Прибуток виступає основним джерелом для розвитку будь-якого підприємства та виступає стимулом для його діяльності. Він не лише забезпечує інтереси персоналу підприємства, власників і держави, але й є основним «двигуном» ринкової економіки.

Прибуток вважається ключовим елементом соціально-економічного розвитку, не лише на рівні підприємства, але й для всієї країни в цілому.

Враховуючи велику динаміку ринкової економіки, важливим є постійне вдосконалення методів управління та стратегій з метою оптимізації результативності процесів формування та розподілу прибутку за його функціональними ознаками.

Як абсолютний показник, прибуток сам по собі недостатньо відображає ефективність діяльності господарюючого суб'єкта, його економічний потенціал і конкурентоспроможність. Цей абсолютний індикатор вимагає доповнень у вигляді показників ефективності, зокрема сукупності відносних показників рентабельності. Отже, показник прибутковості виступає як індикатор ефективності, і в кінцевому підсумку відображає успішність або невдачу підприємства. Ще одним визначенням прибутковості є здатність підприємницької діяльності повертати інвестиції на основі наявних ресурсів порівняно з альтернативними інвестиціями. Навіть якщо підприємство отримує прибуток, це не завжди свідчить про достатній рівень його прибутковості.

Намагання підприємства з утримання необхідного рівня прибутковості визнаються об'єктивною закономірністю ефективного його функціонування в умовах ринкової економіки. Систематичний дефіцит прибутку та недостатня динаміка рентабельності свідчать про неефективність та ризикованість бізнесу, що може бути однією з основних внутрішніх причин банкрутства підприємств.

Список використаних джерел:

1. Антонюк Р.Р. Проблемні аспекти управління прибутком підприємств. *Економічний простір*. 2019. № 21. С. 312-320.
2. Гринько Т., Гвініашвілі Т., Каліберда М.С. Стратегічне управління підприємством в умовах цифрової економіки. *Економіка та суспільство*, 2023. № 50. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-71>
3. Гринько Т.В., Вишневецька М.В. Обґрунтування стратегії підвищення прибутковості діяльності підприємства у VUCA-світі. *Бізнес-навігатор*. 2021. Вип. 3 (64). С. 21-28.

4. Hviniashvili, T. Changing the paradigm of strategic enterprise management in a digital economy. *Економічний простір*. 2021. № 172. С. 23-28.
5. Grynko T., Hviniashvili T., Filippova V. Change management in business structures under the conditions of digitalization. *Ефективна економіка*. 2023. № 5. <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2023.5.22>.

Канд. екон. наук Олійник Т. І., Дубініна Т. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ФОРМУВАННЯ ТА ОБҐРУНТУВАННЯ
СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА**

Стратегічний розвиток є одним із ключових аспектів успішного функціонування будь-якого підприємства у сучасних умовах конкурентного бізнесу. Формування та обґрунтування стратегічного розвитку стає необхідністю для підприємств у змінному та непередбачуваному економічному середовищі. Підприємства повинні постійно адаптуватися до змін на ринку, прогнозувати та аналізувати тенденції, розробляти стратегії для досягнення конкурентної переваги та забезпечення сталого розвитку [1-2].

У цьому контексті цілком розумно розглядати формування та обґрунтування напрямів стратегічного розвитку як важливий етап у життєвому циклі будь-якого підприємства. Визначення стратегічних напрямків дозволяє підприємству чітко визначити свої цілі та завдання, спрямовані на досягнення успіху у довгостроковій перспективі.

Впровадження ефективної стратегії розвитку в сучасних умовах вимагає комплексного стратегічного аналізу. Відповідність обраної стратегії до стратегічних цілей бізнесу або території розвитку може бути досягнута лише за умови глибокого розуміння внутрішнього та зовнішнього середовища підприємства. Успішне втілення стратегії потребує чіткого розуміння та впровадження всіх аспектів стратегічного планування. Тому етап розробки механізму реалізації стратегії вважається критичним для досягнення стратегічних цілей та забезпечення успіху підприємства [3].

В цьому проявляється його організаційне забезпечення – аспект включає підготовку внутрішніх структур та процесів підприємства до втілення стратегії,